

EXPUNERE DE MOTIVE

Pentru modificarea Legii 168/1999, privind conflictele de muncă

În rapoartele emise de Comitetul pentru Drepturi și Libertăți Sindicale al Biroului Internațional al Muncii, prevederile Legii 168/1999 au fost considerate mult prea restrictive.

În fapt Legea impune o îngrădire excesivă corelând interpretarea normelor privind procedura de declanșare a conflictului de interese și perioada în care acesta se poate declanșa.

Astfel, în anul 2004, doar 6 greve au fost declarate legale la nivel național, și asta în ciuda faptului că au existat numeroase astfel de acțiuni revendicative ale sindicatelor. Numărul mare de acțiuni a fost determinat și de insuccesul pe care instituțiile medierii și arbitrajului, prevăzute de lege ca variante de rezolvare a conflictului, l-au avut în aplicarea lor.

Dacă ne referim la legislația europeană în acest domeniu, observăm 2 tipuri de reglementare: una foarte largă, în care conflictul de interese poate fi declanșat oricând de salariați și una mai restrânsă, având la bază principiul “păcii sociale”. În al doilea caz (a se vedea exemplul Germaniei) “pacea socială” îi obligă pe cei doi parteneri să se abțină de la declanșarea conflictelor în perioada cât există un contract colectiv de muncă. Totuși, în legislația europeană, conceptul de “pace socială” încetează a se mai aplica atunci când există o situație nereglementată de contractul colectiv și care excede cadrului acestuia sau în cazul în care există o încălcare a contractului colectiv.

Remarcăm așadar că “pacea socială” subzistă numai în situațiile în care contractul colectiv de muncă este respectat ca atare și numai pentru situațiile reglementate de acesta. Aplicarea acestui concept este subordonată principiului bunei credințe, iar nerespectarea acestui principiu nu poate avea alte consecințe decât inaplicarea conceptului pe care-l guvernează.

Pe de altă parte, imposibilitatea de a declanșa conflicte de interese, prevăzută în sens larg și fără nici o limită, are drept consecință refuzul oricărei negocieri pe parcursul existenței contractului. Acest refuz creează de cele mai multe ori conflicte latente care, la randul lor, au drept consecință mișcări de protest spontane, iar efectele legii se dovedesc tocmai contrare scopului inițial, acela de a încuraja rezolvarea conflictelor pe calea negocierii.

Totodată, pentru a înlătura orice eventuale abuzuri ale sindicatelor în declanșarea conflictului de interese și pentru a încuraja rezolvarea pe cale pașnică a disputelor prin arbitraj, legea poate obliga ca, în cazul în care nu este vorba de o încălcare a contractului de muncă, ci de o interpretare a prevederilor acestora, iar părțile nu pot ele însele, prin comisia paritară, să găsească o interpretare unanim acceptată, interpretarea să se facă pe calea arbitrajului.

Au existat observații asupra consecințelor care apar atunci când o grevă este declarată ilegală, chiar și în cazul în care aceasta încetează imediat după declararea ilegalității ei. În raportul 324, Comitetul pentru libertăți sindicale al Biroului Internațional al Muncii și-a exprimat îngrijorarea față de practicile mai sus menționate, făcând referire la cazul 2091, al liderului de sindicat Ion Mihale. Soluția este aceea de a-i lipsi de protecție pe organizatorii grevei în momentul în care aceștia, cu rea credință, încalcă hotărârea instanței de declarare a ilegalității grevei și continuă greva.

Deputat Alexandru Ciocâlteu

Deputat Bogdan Cantaragiu

Deputat Costel Ovidenie

Deputat Dan Grigore

Deputat Dan Mocănescu

Deputat Daniel Ionescu

Deputat Ion Stoica

Deputat Mircea Giurgiu

Deputat Olguța Cocrea